

fermocinatio ejus. Certos in suâ fide non hæsitantes. Securos denique de promissione, non dubios de peccatorum remissione. Cæterum quibus mediis de hæc remissione peccatorum sumus certi, ostendam. Quanquam autem hæc gravissima res est, ac supra meam omnemq; humanam capacitatem tamen regulâ fidei ductus atq; anchorâ spei tentus, cōfixus clavo divini timoris ac ligatus vinculo sancti amoris in gratiam reveritatis Evangelicæ conabor aliquid in præsenti dicere: datus operam pro mea tenuitatem, ut mein eo rectè percipiatis.

Proinde vos Sapientissimos Auditores, quâm humillimè oro, ac suppli-citer obtestor, ut me purgatis auribus audiatis: atq; ut omnes animis adesse non dignemini: Qui corporibus adestis. Dicam autem quâm potero bre-vissimè.

Gratiæ certitudo, seu peccatorum remissio. Auditores Sapientissimi nobis est certa atq; immota, fidei justificantis certitudine sempiternas Clementissimi Dei Patris in Christo promissiones, atq; ejus meritum apprehendens: cui quemadmodum falsum subesse non potest; ita ejus effectus, qui est peccatorum remissio, est certus atq; verus. Est enim fides justificans, cuius adæquatum Objectum est Christus cum suo merito, instrumentalis hujus gratiæ certitudinis causa. Illa enim sola, teste Apostolo, justificatur, sola vitam æternam, quam unigenitus Dei Filius in se credentibus promisit, optima spe habemus. *Ei, inquit, verò qui non operatur, credenti autem in eum qui justificat impium, reputatur fides ejus ad justitiam secundum propositum gratiæ.* Quando (fidem reputari ad justitiam) dicit Apostolus, pacem quidem conscientiæ fidei certitudine docet; Desidiam verò ab operibus non. Etenim, hæc, divina scriptura ubique credentibus inculcat. Veruntamen fide dicimur solâ justificari, ut gratuita Dei misericordia sine nostris operibus pateat. Qua itidem, quæ non speramus, ea credimus. Impiorum enim æterna supplicia certissima ac minimè dubia futura credere hujus vi cogimur, nedum credimus. Quod si hac, quæ non speramus, ea credimus; multò fortius quæ speramus, ea credere debemus. Deus enim, cuius opus misericordia est munificentissimus est in miseratione: tardissimus in punitione: firmissimus in promissione. Quare æquè fidelis in retributione. Promisit autem Deus, qui omnes homines vult salvos fieri, quoscunque pœnitentiam agentes atq; in Filium credentes in gratiam recipere, ac peccata eis remittere. Ait enim: *qui credit in Filium, habet vitam æternam: qui autem in credulus est Filio, non videbit vitam, sed ira Dei manet super eum.* Hisce verbis. Omnis profectò difficultas credentibus tollitur, omne iter dubitationi occluditur, omnis deniq; hæsitatio procul abjicitur. Siquidem ita certus est de vita æterna justificantis fidei certitudine is, qui credit: quemadmodum certus est de damnatione æterna is, qui incredulus est, prout perhibetur per virginem Evangelistam. Et verò hic propter incredulitatem suam judicatus est, qui juxta Redemptoris beneficia respuit, ac æterni Dei Patris humanitatem Filium pro omnium salutemittentis, nimiamq; qua dilexit humanum genus, charitatem, spernit. Ille autem cum immotâ fide, ac plenâ cordis fiducia, de qua scriptum est: *Fiduciam talem habemus per Christum ad Deum effusum* pretiosissimum Redemptoris apprehendit sanguinem, atq; ei inhæret; Tum vel maximè in Deo promittente, magna cum securitate, acquiescit, nedum credit; certè justificatus est. Quapropter minime dubi-

Rom.5.
v.5.

Job.3.
v.36.

2.Cor.1.3.
v.4.